दशमः परिच्छेदः ।

अथावसरपाप्तानलंकारानाह— शब्दार्थयोरस्थिरा ये धर्माः शोभातिशायिनः । रसादीनुपक्कर्वन्तोऽलंकारास्तेऽङ्गदादिवत् ॥ १॥

यथा अङ्गदादयः शरीरशोभातिशायिनः शरीरिणमुपकुर्वन्ति, तथा-नुपासोपमादयः शब्दार्थशोभातिशायिनो रसादेरुपकारकाः । अस्रकारा अस्थिरा इति नैषां गुणवदावश्यकी स्थितिः । शब्दार्थयोः प्रथमं शब्दस्य

अलंकारनिरूपणे संगितमाह—अथेति । रीतिनिरूपणान-तरमिखर्थः । अव-सरप्राप्तान् अवसरसंगत्मा निरूपियतुं युक्तानित्यर्थः । प्रतिवन्धकीभूतिशिष्यिज्ञासा जाता अस्यैनोहेशकमप्राप्तालंकारनिरूपणप्रतिवन्धिका तिष्ठवत्तावलंकारनिरूपणिज्ञासा जाता अस्यैनोहेशकमप्राप्तालंकारनिरूपणप्रतिवन्धिका तिष्ठवत्तावलंकारनिरूपणिज्ञासा जायत इति भावः । अलंकाराणां सामान्यलक्षणमाह— शब्दार्थयोरिति । अस्थिरा काव्येष्वैनियतवृत्तयः । काव्यत्वाव्यापका इति यावत् । एतेन परम्परया शब्दार्थधर्माणां गुणानां वारणम् । रीतेरस्थिरत्वात्तद्वारणायाह—शोभातिशा-रिव इति । शोभातिशयजनका इत्यर्थः । रीतेः शब्दशोभाजनकत्वेऽपि गुणालंका-रवच्छोभातिशयजनकत्वं नास्तीति भावः । नीरसशब्दार्थयोरतुप्रासोपमादीनां वारणायाह—रसादीनिति । उपकुर्वन्त उत्कर्षयन्तः । एवं च यत्रं रसो नास्ति तत्रो-किवैचित्रयमात्रप्रयोजकेष्वचुप्रासोपमादिष्वलंकारपद्मयोगो गौण एव । विवृणोति—यथेति । शरीरिणमात्मानम् । अनुप्राप्तादेः शब्दालंकारत्वादुपमादेर्थालंकारत्वादुभयोः पृथगुपादानम् । गुणेष्वतिव्याप्तिं वारयति—नेषामिति । एषामलंकारी-णाम् । शब्दालंकारनिरूपणस्य प्राथमिकत्वे हेतुं दर्शयस्तत्रापि पुनरक्तवदाभासिन् स्थणस्य प्राथमिकत्वे हेतुं दर्शयस्त्रत्रापि पुनरक्तवदाभासिन् स्थणस्य प्राथमिकत्वे हेतुं दर्शयस्त्रत्रापि पुनरक्तवदाभासिन् स्थणस्य प्राथमिकत्वे हेतुं वर्शयस्त्रापि पुनरक्तवदाभासिन् स्थणस्य प्राथमिकत्वे हेतुं दर्शयस्त्रत्रापि पुनरक्तवदाभासिन् स्थणस्य प्राथमिकत्वे हेतुं वर्शयस्त्र प्राथमिकत्वे हेतुं निरूपणयोग्येषु ।

^{1.} अलंकारा इति । अलंकियतेऽनेनेति करणन्युत्पत्त्यालंकारशन्दः शन्दार्थालंकार-वोधकः । साहित्यशास्त्रापरपर्यायोऽलंकारशन्दस्तु भावसाधनः । इह जयरामसट्टा-

१. 'प्रकृते-' इत्यादिः '-भावः' इत्यन्तः पाठः पुक्तकान्तरे नास्ति, २. 'अनियताः' इति सुद्रितपाठः, ३. 'प्रतेन निरळंकारमिप कान्यमक्तीति' सूचितम् । धर्मा अनुप्रासोपमादयः शोमातिशायिनः वैचित्रयानिश्चयप्रयोजकाः । तेन वान्यत्वप्रमेयत्वादीनामतद्भूपाणां नाळकारत्वम् ।' इति सुद्रितः पाठः, ४. 'अळंकारत्वय्यव्यक्ष्येत्य' इति सुद्रितः पाठः, ५. 'अर्ळंकारत्वय्यव्यक्ष्येत्य' इति सुद्रितः पाठः, ५. 'अर्ळंकारत्वय्यव्यक्ष्येत्य' इति सुद्रितः पाठः, ५. 'अर्ळंकारत्वय्यवहारः स गौण प्रवेति मन्तःयम् । छोन्किक्षदृष्टान्तमाह्-अङ्गद्दिवदिति । आदिनाकुण्डळादिपरिग्रहः ।' इति सुद्रितः पाठः ६. 'उपकुर्वन्ति वरङ्गष्ट-त्या द्वापयन्ति' इत्यधिकं सुद्रितपुक्षके. ७. गुणानामिप काव्यशोमाजनकत्वेनाळंकारत्वप्रसक्तौ तद्वारणाय 'अश्विरा इत्युक्तं तद्वर्थमाह' इति सुद्रितः पाठः, ८. 'गुणानां माधुर्योज्यस्यवानां व्यञ्जकामावेऽपि स्वस्यस्व व्यञ्जकश्चव्यार्थयोः परम्परयावव्यं सद्भाव इति मावः । वस्तुतस्तु रीतीनामिप गुणव्यञ्जकाणोदिघटितत्वाद्रियरत्वेनाळंकारत्वप्रसक्तौ तद्वारणाय शोमातिशायिन इत्यस्य विळक्षणवैचित्र्याधायकत्वमिति तदर्थकरः णम्। अवव्यं तेनैव गुणानामिप वारणसंभवादस्थिरा इति विशेषणमन्तुपयुक्तमित्यवधेयम्।' इत्यधिकं सुद्रितपुक्तके, ९. सुद्रितपुक्तके 'वक्तव्यपु-' इत्यादिः '-द्रप्रव्यः इत्यन्तः पाठो नास्ति, किंतु तत्र 'शब्द्रप्रसक्षानन्त-